

Tšekin tasavalta ei ole tähän päivään mennessä ilmoittanut komissiolle antaneensa direktiivin 2003/41/EY 8, 9, 13 ja 15–18 artiklan sekä 20 artiklan 2–4 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä siten, että se noudattaisi kyseisen direktiivin 22 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan. Näin ollen komissio katsoo, ettei kyseinen jäsenvaltio ole toteuttanut toimenpiteitä, joita asiassa C-343/08, komissio vastaan Tšekin tasavalta, annetun tuomion täytäntöönpano edellyttää. SEUT 260 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos komissio katsoo, ettei asianomainen jäsenvaltio ole toteuttanut tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä, komissio voi saattaa asian tuomioistuimen käsiteltäväksi ja ilmoittaa samalla sen olosuhteisiin nähden soveltuvaksi katsomansa kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon määrän, joka tämän jäsenvaltion olisi sen käsityksen mukaan suoritettava. EY 228 artiklan täytäntöönpanosta 13.12.2005 annetussa komission tiedonannossa (SEC(2005)1658) vahvistetun menetelmän mukaisesti komissio vaatii, että unionin tuomioistuin velvoittaa Tšekin tasavallan maksamaan uhkasakon määrän ja kiinteämääräisen hyvityksen edellä vaatimuksissa esitetyn mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 235, s. 10.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 19.5.2011 — Hristo Byankov v. Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Asia C-249/11)

(2011/C 232/28)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen Sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hristo Byankov

Vastaaja: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (sisäasiainministeriön kansliapäällikkö)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kun otetaan huomioon pääasian tosiseikat, edellyttääkö liittämisen yhteistyön periaate, josta määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa luettuna yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 ja 21 artiklan kanssa, että pääasiassa tarkoitettuun kaltaista jäsenvaltion kansallista oikeussääntöä — jonka mukaan lainvoimainen hallintotoimi voidaan kumota sellaisen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisulla todetun perusoikeuden loukkauksen lopettamiseksi, joka tunnustetaan myös Euroopan unionin oikeudessa ja jollainen on esimerkiksi jäsenvaltioiden kansalaisten oikeus vapaaseen liikkuvuuteen — sovelletaan myös Euroopan unionin tuomioistuimen rat-

kaisussa esitettyyn tulkintaan, joka koskee mainitun oikeuden käyttörajoitusten kannalta merkityksellisiä unionin oikeuden oikeussääntöjä, jos hallintotoimen kumoaminen on välttämätöntä oikeuden loukkauksen lopettamiseksi?

2) Seuraako Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 ⁽¹⁾ muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY ⁽²⁾ 31 artiklan 1 ja 3 kohdasta, että jos jäsenvaltio on kansallisessa oikeudessaan säätänyt menettelystä sellaisen hallintotoimen tarkastamiseksi, jolla rajoitetaan mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohtaan perustuvaa oikeutta, toimivaltaisella hallintoviranomaisella on velvollisuus tarkastaa hallintotoimi sen adressaatin vaatimuksesta ja arvioida hallintotoimen laillisuus ottaen huomioon myös sellaisten unionin oikeuden oikeussääntöjen tulkintaan liittyvä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, joilla säännellään mainitun oikeuden käytön ehtoja ja rajoituksia, jotta varmistetaan, että määrätty oikeuden rajoitus ei tarkastuspäätöksen tekoajankohtana ole suhteeton, jos rajoituksen määräämistä koskeva hallintotoimi on tällöin jo lainvoimainen?

3) Sallitaanko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä ja direktiivin 2004/38 27 artiklan 1 kohdassa se, että kansallista oikeussääntöä, jossa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaisen vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden rajoituksesta Euroopan unionin alueella ainoastaan sillä perusteella, että kansalaisella on lainsäädännössä säädettyä määrää suurempi ja vakuudeton velka yksityiselle, nimittäin kaupalliselle yhtiölle, sovelletaan saatavien perintää koskevan vireillä olevan täytäntöönpanomenettelyn yhteydessä ottamatta huomioon unionin oikeudessa säädettyä mahdollisuutta, jonka mukaan toisen jäsenvaltion viranomainen perii saatavat?

⁽¹⁾ Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2)

⁽²⁾ EUVL L 158, s. 77

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Unkari) on esittänyt 25.5.2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége v. Shomodi Oskar

(Asia C-254/11)

(2011/C 232/29)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Vastaaja: Shomodi Oskar

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/2006⁽¹⁾ (jäljempänä asetus N:o 1931/2006) 5 artiklan säännöstä, jolla sallitaan enintään kolmen kuukauden pituinen keskeytymätön oleskelu, yhdessä sen 2 artiklan a kohdan ja 3 artiklan 3 kohdan kanssa tulkittava siten, että sillä sallitaan saman asetuksen 13 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden ja niiden naapureina sijaitsevien kolmansien maiden välillä tehtyjen kahdenvälisten sopimusten perusteella useita maahantuloja ja maastapoistumisia ja enintään kolmen kuukauden pituinen keskeytymätön oleskelu siten, että raja-alueen asukas, jolla on paikallinen rajaliikennelupa, voi ennen oleskelulle asetetun kolmen kuukauden määräajan päättymistä keskeyttää keskeytymättömän oleskelunsa, ja että hänellä tämän jälkeen rajan uudelleen ylitettyään on taas kolmen kuukauden pituinen keskeytymätön oleskeluoikeus?
- 2) Jos ensimmäisen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko asetuksen N:o 1931/2006 5 artiklassa tarkoitetun keskeytymättömän oleskelun katsoa keskeytyvän, jos maahantulo ja maastapoistuminen tapahtuvat samana päivänä tai peräkkäisinä päivinä?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi mutta toiseen kysymykseen kieltävästi, mikä aikaväli tai mikä muu arviointiperuste on tarpeen ottaa huomioon sen toteamiseksi, onko asetuksen N:o 1931/2005 5 artiklassa tarkoitettu keskeytymätön oleskelu keskeytynyt?
- 4) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voidaanko asetuksen N:o 1931/2005 5 artiklan säännöstä, jolla sallitaan enintään kolmen kuukauden pituinen keskeytymätön oleskelu, tulkittava siten, että useiden maahantulojen ja maastapoistumisten aikana täyttyneet oleskeluajat on laskettava yhteen ja että jos näin yhteenlaskettujen päivien määrä saavuttaa 93 päivää (kolme kuukautta), Schengenin sopimuksen soveltamisesta 14.6.1985 tehdyn yleissopimuksen (EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19, jäljempänä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus) 20 artiklan 1 kohdan tai minkä tahansa muun Schengenin säännösten mukaan on katsottava, että oleskeluoikeutta ei enää voida perustaa paikalliseen rajaliikennelupaan ensimmäisen maahantulopäivän jälkeisen kuuden kuukauden aikana?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tässä yhteenlaskennassa otettava huomioon samana päivänä

tapahtuneet useat maahatulot ja maastapoistumiset tai samana päivänä tapahtunut yksi ainoa maahantulo ja maastapoistuminen, ja mikä on näiden laskentatapa?

⁽¹⁾ Paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta 20.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 1931/2006/EY (EUVL L 405, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 26.5.2011 — Kremikovtsi AD v. Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Asia C-262/11)

(2011/C 232/30)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Kremikovtsi AD

Vastapuoli: Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko Eurooppa-sopimuksen määräykset ja erityisesti EU-Bulgaria -assosiointineuvoston päätökset sovellettavissa valtiontukiin, jotka on myönnetty ennen Bulgarian tasavallan liittymistä Euroopan unioniin Eurooppa-sopimuksen määräysten ja erityisesti pöytäkirjan nro 2 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos tällä tavoin myönnetyn valtiontuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille arvioidaan sen jälkeen kun Bulgarian tasavalta on liittynyt Euroopan unioniin. Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, tarvitaan seuraavaa tulkintaa:
 - a) Onko Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjan nro 2 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun ajanjakson pidentämistä koskevan lisäpöytäkirjan 3 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ainoastaan Euroopan komissio voi todeta, onko lisäpöytäkirjan 2 artiklassa tarkoitettu rakenneuudistusohjelma ja suunnitelmat toteutettu kaikilta osin ja täyttävätkö ne Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjan nro 2 9 artiklan 4 kohdan edellytykset? Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, tarvitaan seuraavaa tulkintaa:
 - b) Onko Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjan nro 2 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun ajanjakson pidentämistä koskevan lisäpöytäkirjan 3 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että Bulgarian tasavallan toimivaltaisella kansallisella viranomaisella on oikeus tehdä päätös sellaisen valtiontuen takaisinperimisestä, joka ei täytä Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjan nro